

РЕШЕНИЕ

№ 2959

гр. София, 07.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 06.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **11061** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 186, ал. 4 от Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ във вр. с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба с вх. № 1354-574 от 10.11.2020 г., подадена от [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх., Б, ет. 3, ап. 26, представлявано от В. К. Б. чрез адв. И. С. срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка /ЗНПАМ/ № ФК – С 742 – 0084835/26.10.2020 г., издадена от Л. П. Х. – началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ – запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него за срок от 30 дни.

Според жалбоподателя оспорената заповед е неоснователна, немотивирана и незаконосъобразна, тъй като е издадена при съществени нарушения на процесуалния и материалния закон и в несъответствие с целта на закона във връзка с чл. 145, т. 3, т. 4 и т. 5 АПК. Твърди се, че между датата на проверката и датите на издаване и връчване на заповедта е изминал дълъг период от време, което означава, че не са налице особено важни държавни и обществени интереси, нито негативни последици за фиска; актът не съдържа данни за вида на обекта, предлаганата стока и причината за допуснатото нарушение; към датата на депозирана на жалбата срещу ЗНПАМ не е

издадено наказателно постановление, което обуславя неприложимост на благоприятната за жалбоподателя разпоредба на чл. 187, ал. 4 ЗДДС; съгласно §1, т. 9 от ПЗР на ЗЗДС услугата на стойност 1, 40 лева се счита за такава с незначителна стойност, а съгласно чл. 28 от ЗАНН извършеното нарушение е маловажно; мотивите на акта имат бланкетен характер без да изследват реални факти от проверката. Още – дружеството не е регистрирано по ЗДДС, продажните цени са ниски, търгува се с бързо разваляща се стока и няма как да се реализира значителен оборот; запечатването на обекта има репутационно негативен характер за дружеството и трайни последици – фалит и безработица; продължителността на срока за запечатване е твърде дълга и не кореспондира с извършеното нарушение. Моли се за отмяната на оспорената заповед на наведените основания. Претендира се присъждане на съдебни разноски, както и на адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание жалбоподателят „В и В Б.“, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът по оспорване – Изпълнителният Директор на НАП, редовно призован, се представлява от юрк. Н. с пълномощно по делото. Моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана и за потвърждаване на издадения акт като правилен и законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП, редовно призована, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С.-ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 04.10.2020 г. в 16:47 ч. е извършена проверка на търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от ДР на ЗДДС – магазин за плодове и зеленчуци, находящ се в [населено място],[жк]срещу [жилищен адрес] стопанисван от [фирма], ЕИК:[ЕИК].

При проверката е установено, че при извършена контролна покупка на една тарелка култивираната печурка с тегло 0,250 кг на обща стойност 1,40 лв., заплатена в брой от Ц. Ц. ИП ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, е прието плащане от В. А. – продавач в ТО, за сметка на [фирма], ЕИК:[ЕИК], за което не е издадена фискална касова бележка от монтираното и работещо в обекта фискално устройство, модел „Д. Компакт“ с ИН на ФУ: ДУ504289 и ФП № 36562664. Плащането е осъществено преди легитимирането на органите на НАП. От фискалното устройство е изведен КЛЕН за дата 04.10.2020 г., от който е видно, че горепосочената продажба на стойност 1,40 лв. не е регистрираната чрез издаване на фискален бон от монтираното в обекта фискално устройство.

При проверката е изброена касовата наличност в касата на обекта за ФУ „Д. Компакт“ с ИН на ФУ: ДУ504289 и ФП № 36562664 и е съставен опис на парите, от който се установява, че парите в касата са в размер на 178,48 лв. Разчетената касова наличност от монтираното в обекта ФУ съгласно дневен отчет от 04.10.2020 г. е в размер на 108,23 лв. При съпоставка на двете стойности се установява положителна разлика в касовата наличност в размер на 70,25 лева в повече.

За резултатите от проверката е съставен Протокол за извършване на проверка сер. АА № 0084835/04.10.2020 г, и в следствие е връчен АУАН сер. АА № F574946/13.10.2020 г. Проверяващите приели, че е налице нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС във вр. с чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС.

Въз основа на установените факти и обстоятелства, на основание чл. 186, ал. 1,

т. 1, б. „а“ от ЗДДС, Началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП е издал процесната ЗНПАМ № ФК – С 742 – 0084835 от 26.10.2020 г. и наложил на жалбоподателя принудителна административна мярка /ПАМ/ – запечатване на търговски обект – магазин за плодове и зеленчуци, находящ се в [населено място],[жк]срещу бл. 237 и стопанисван от жалбоподателя и забрана за достъп до него за срок от 30 /тридесет/ дни.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в предвидения от закона срок, пред надлежен съд и от надлежна страна, за която е налице правен интерес от обжалване на процесната заповед, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 168 ал. 1 от АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК.

Оспорената заповед е издадена от материално компетентен орган, съгласно чл. 186, ал. 3 ЗДДС, в предвидената от закона писмена форма и съдържа всички установени от чл. 59, ал. 2 АПК реквизити, вкл. изрични фактически и правни основания за постановяването ѝ. Всички формални белези на едно властническо волеизявление са налице. В заповедта са изложени подробни мотиви и са направени изводи, които според настоящия съдебен състав съответстват на събраните в хода на административното производство писмени доказателства.

По отношение съответствието за оспорения акт с материалния закон, съдът взе предвид следното:

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС на лице, което не спазва реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се налага принудителна административна мярка /ПАМ/ - запечатване на обект за срок до 30 дни. Разпоредбата обвързва императивно органите по приходите със задължение да прилагат ограничителната мярка във всеки случай на установено от тях нарушение на реда или начина на издаване на съответен документ за продажба.

Съгласно чл. 118, ал. 1 ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/ продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Редът и начинът за издаване на фискална касова бележка /фискален бон/ е установен в Наредба № Н-18/2006 г. на МФ за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин /Наредба № Н-18/.

Жалбоподателят не оспорва, че за извършената покупка на една тарелка култивираната печурка с тегло 0,250 кг на обща стойност 1,40 лв. в стопанисвания от дружеството търговски обект не е издадена фискална касова бележка. В магазина е инсталирано регистрирано фискално устройство „Д. Компакт“ с ИН на ФУ: ДУ504289 и ФП № 36562664, чийто дневен отчет от 04.10.2020 г. е в размер на 108,23 лв. при наличност в касата на сума в размер на 178,48 лв. /л. 30/. Налице е положителна

разлика в касовата наличност в размер на 70,25 лева в повече. От фискалното устройство е изведен КЛЕН за дата 04.10.2020 г., от който е видно, че горепосочената продажба на стойност 1,40 лв. не е регистрираната чрез издаване на фискален бон от монтираното в обекта фискално устройство /л. 32 – 36/.

Издаването на фискална касова бележка за извършената покупка е било дължимо според закона, но не е извършено. Следователно е налице неизпълнение на задължението по чл. 118, ал. 1 ЗДДС за регистриране и отчитане на извършена в стопанисвания от дружеството – жалбоподател обект продажба чрез издаване на фискална касова бележка, което обуславя съществуване на материалните предпоставки за прилагане на ПАМ – запечатване на обекта по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС. Органът по приходите действа в условията на обвързана компетентност и при наличие на предпоставките по чл. 186, ал. 1 ЗДДС е длъжен да издадена заповед за налагане на принудителна административна мярка, независимо от предвидените глоба или имуществена санкция. На административния орган не е предоставена възможността да преценява дали да наложи мярката или да не я наложи. Единствената преценка, която административният орган е оправомощен да извърши, е по отношение срока на запечатването и забраната за достъп до обекта.

Органът съобразява продължителността на срока на мярката с оглед на всички факти и обстоятелства в конкретния случай, т.е. при определяне продължителността на срока органът действа при условията на оперативна самостоятелност, което се извежда от използвания в чл. 186, ал. 1 ЗДДС израз „до 30 дни“.

В случая, от данните по делото безспорно е установено, че на 04.10.2020 г. в стопанисвания от жалбоподателя търговски обект магазин за плодове и зеленчуци, е извършена продажба, която е заплатена в брой и не е издаден фискален бон от фискалното устройство, работещо в обекта. В процесната заповед административният орган е изложил подробно своите мотиви да наложи ПАМ за максималния предвиден в закона срок от 30 дни. Срокът на запечатването е съизмерен с тежестта на извършеното деяние, както и с целената специална превенция от законодателя – преустановяване на лошата практика в стопанисвания търговски обект от страна на лицето – нарушител, конкретния вид упражнявана търговска дейност, както и с необходимото време за създаване на нормална организация на работата за отчитане на търговския оборот от дейността.

Освен това следва да се има предвид, че нарушението е извършено за трети път, но не в условията на повторност. ЗЛ има предходни извършени нарушения на чл. 118, ал. 1 ЗДДС и чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г., което е установено с Протокол за извършена проверка сер. АА № 0405448/14.06.2020 г. и е издадена ЗНПАМ № ФК-С535-0405448/17.06.2020 г. и Протокол за извършена проверка сер. АА № 0039180/06.09.2020 г. и е издадена ЗНПАМ № ФК-С644-0039180/16.09.2020 г.

Неоснователен се явява и довода на жалбоподателя, че издаденият административен акт не съответства на целта на закона.

Целта на правната норма, предвиждаща налагане на процесната ПАМ, именно – чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС, е поведението на стопанските субекти да бъде съобразено със задълженията им да отчитат коректно приходите си от извършени продажби в брой. Тази цел се постига от една страна с преустановяването възможността на търговеца да продължи за определен срок търговската си дейност, във връзка с която не изпълнява въпросните задължения, а от друга – с превенцията, както по отношение на него самия /специална превенция/, така и на останалите стопански субекти

/генерална превенция/ за в бъдеще да не извършват нарушения на тези задължения. Същата цел преследва и оспореният административен акт, в производството по издаването на който е установено, видно от констатираната в обекта касова разлика, че освен при контролната покупка търговецът и в други случаи не отчита извършените продажби с издаване на касов бон от регистрираното фискално устройство. Жалбоподателят не посочва каква различна от законната цел, според него, преследва административният акт. Оплакванията му са насочени предимно към това, че самата предвидена в ЗДДС ПАМ обективно не може да постигне целите по чл. 22 от ЗАНН – преустановяване, предотвратяване на нарушения и превенция по отношение на нарушителя. Логически, тези оплаквания не представляват оплаквания за несъответствие на издадения акт с целта на закона, защото са насочени към обосноваване на невъзможност на постигане на законната цел с това нормативно средство по принцип.

По отношение довода на жалбоподателя, че ЗНПАМ е незаконосъобразна, тъй като е издадена преди наказателното постановление, следва да се посочи че производството по издаване на ЗНПАМ и производството по издаване на НП са две отделни, самостоятелни и независими едно от друго производства, които преследват различни цели – ПАМ преследва определен резултат в поведението на субекта, а административното наказание санкционира субекта. Разпоредбата на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС изрично допуска налагането на ПАМ „независимо от предвидените глоби или имуществени санкции“.

Въз основа на гореизложеното съдът приема, че по отношение на оспорената ЗНПАМ не са налице отменителни основания по смисъла на чл. 146 АПК, доколкото същата е издадена от компетентен орган, при спазване на изискванията за форма и съдържание, без да са налице съществени нарушения на съдопроизводствените правила и в съответствие с материалния закон и преследваната от него цел.

От страна на процесуалния представител на ответника е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което, с оглед изхода на спора, се явява основателно и следва да бъде уважено. Жалбоподателят [фирма] следва да бъде осъден да заплати на ответника сума в размер на 100 лв., представляващи разности за юрисконсултско възнаграждение за настоящата съдебна инстанция, на основание чл. 143, ал. 3 АПК във вр. с чл. 78, ал. 8 ГПК във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, предл. последно АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С.-ГРАД, III отделение, 46-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба, подадена от [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх., Б, ет. 3, ап. 26, представлявано от В. К. Б. срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка /ЗНПАМ/ № ФК – С 742 – 0084835/26.10.2020 г., като неоснователна.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], представлявано от В. К. Б., да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева за първоинстанционното съдебно производство.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба чрез АССГ пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: